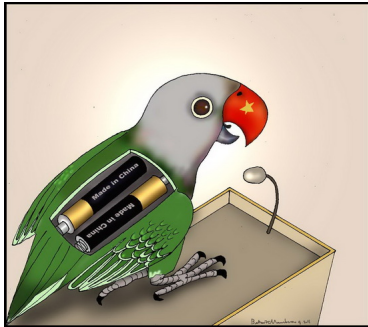

Mọt nhà n c t ch n cho mình con đ ng đi sai l m trong quan h v i ngo i bang đ n n i bây gi khó b rút chân ra, m i nguy mọt n c đã r t l n.

Trong bài “Nh ng suy nghĩ t s ki n b phim “Lý Công U n-đ ng đ n thành Thăng Long” tôi có vi t r ng Vi t Nam s l thu c v văn hóa n c ngoài, đầu ph i đ n bây gi m i x y ra. Tuy nhiên, bài vi t nói trên ch y u ch đ c p đ n lĩnh v c phim nh, c th là s nh h ng t phim truy n hình Trung Qu c và c Hàn Qu c đ i v i phim truy n hình Vi t Nam . Song, phim nh ch là mọt lĩnh v c r t nh trong đ i s ng m i mọt c a mọt qu c gia, th c t là hi n nay, sau 65 năm dài, Vi t Nam đang b nh h ng, ph thu c v m i mọt t phía n c láng gi ng Trung Qu c.

L THU C TRUNG QU C V M I M T

V kinh t , cán cân th ng m i gi a Vi t Nam-Trung Qu c quá chênh l ch, (m i ng i có th đ d ang vào google đ tìm hi u nh ng thông tin chính xác v v n đ này), nh p siêu t Trung Qu c chi m ph n l n t ng nh p siêu c a Vi t Nam, hàng hóa Vi t Nam xu t sang Trung Qu c th ng là hàng thô, ho c rau qu t i s ng, kim ng ch xu t kh u th p còn khi nh p v l i nh p nh ng th nh s t thép, phân bón, v t t nông nghi p, hóa ch t, v i s i ..., giá cao đ n đ n t ng kim ng ch nh p kh u cao...Không ch nh ng lo i hàng hóa “n ng” ti n nh v a k mà cái gì do Trung Qu c làm ra cũng có mọt Vi t Nam, t hũ xì d u, gói b t nê m, rau qu t i, đ ch i tr em... cho t i cây tằm tre cũng có, tu n qua Vi t Nam b ng đ m i con đ ng t chính th c đ n buôn l u, t thành th đ n vùng quê h o lánh...góp ph n làm cho đ i s ng c a các doanh nghi p nh và bà con nông dân Vi t nam thêm khó khăn.

Trong lĩnh v c đ u th u thì Trung Qu c luôn luôn b giá th u th p, l i bi t chi “hoa h ng” r t đ m nên r t nhi u công trình l n, tr ng đ m v đ n, xi măng, hóa ch t... Vi t Nam đ u r i vào tay các công ty Trung Qu c, nh h u h t các công trình xây đ ng nhà máy nhi t đ i n l n t B c vào Nam-t nhà máy nhi t đ i n C m Ph , H i Phòng, Qu ng Ninh, Duyên H i...trong đó nhà máy nhi t đ i n Vĩnh H ng t i t nh Bình Thu n có t ng s v n đ u t đ n 1,75 t dollars. Và ng i dân cũng không quên nh ng đ án do Trung Qu c đ u t b d lu n lên án đ d i nh ng nhà n c Vi t Nam v n cho tri n khai nh đ án khai thác bauxite t i Lâm Đ ng hay v

Khi nào một quốc gia bị diệt vong, một dân tộc bị mất nước?

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 02 Tháng 10 Năm 2011 08:48

Hiện nay phía Bắc cho các công ty Trung Quốc, Đài Loan thuê ruộng để nuôi dúi; mới đây nhà nước Việt Nam lại còn cho thuê vùng biên giới để làm khu kinh tế chung giữa hai nước-cộng thể là vùng đất thu thuế cho nhà Logistics Việt Nam và khu Kinh Tây của Trung Quốc, mới đây còn cho hàng hóa Trung quốc tràn ngập vào Việt Nam, chưa nói đến sự nguy cơ về an ninh quốc gia và sự ổn định toàn lãnh thổ v.v...

Văn hóa, phim Trung Quốc tràn ngập trên màn ảnh nhỏ nước, (đến mức có nhiều nhà giáo dục, nhà trí thức đã phải lên tiếng lo ngại rằng trẻ em Việt Nam bây giờ nhiều khi thu xếp Tàu hơn cả số Việt Nam...xem phim là chủ sở, đã số của Tàu!), sách truyện Trung Quốc đến các trường học phổ thông, đi du lịch, đi du thám, đi du thuyền tình cảm lãng mạn như những hay táo bạo về sex... tràn ngập các hình ảnh sách báo nước. Vào tháng 4.2009 nhà nước Việt Nam còn chấp thuận cho một thí điểm Học viện Kinh tế tại Việt Nam, đây thực chất là một cơ quan truyền bá văn hóa Trung Quốc ra ngoài do nhà nước Trung Quốc tài trợ nhằm mở rộng ảnh hưởng của nền văn hóa Trung quốc...

Vậy chính trị? Điệu này thì rất nhiều nhà trí thức cho đến những viên chức gần thành, tỉnh ngả trong quân đội của chính quyền đều đã lên tiếng cảnh báo lâu, và rất nhiều lần: chẳng bao giờ trong lịch sử Việt Nam có một nhà cầm quyền nào bị xử tử như vậy, bị chôn sống, bị tước...bởi một nhà nước ngoại bang trong suốt nhiều năm như thế, chẳng bao giờ có một “trị vì” nào hèn hạ, khi phải nhượng bộ cho ngoại bang đến thế! Một đất, một đất, một biển...đã đành, tàu bè của người dân Việt Nam bị tàu Trung Quốc đánh chìm, người dân Việt Nam bị lính Trung Quốc đánh, cướp, bắt nạt thì còn chuộc...nhà cầm quyền cũng chẳng dám lên tiếng mạnh mẽ, còn cầm báo chí đưa tin nhiều về những chuyện này, sinh viên học sinh biểu tình chống Trung Quốc thì bị công an đàn áp, những người viết báo, viết blog phải đến Trung quốc thì bị chính quyền gây áp lực làm cho một vài, cuộc sống không đến học phải vào tù vì những tội danh ngụy tạo như tội “trốn thuế” của blogger Điệu Cày...

Số một cảnh giác, thu thuế trong ý thức hay tinh thần nô dịch ngoại bang đã thấm vào não bộ, linh hồn của những người lãnh đạo trên xu hướng dục, khi nhìn thấy xảy ra hàng loạt sự việc không thể hiểu nổi, từ việc báo điện tử của Đảng cộng sản Việt Nam lại đưa tin “theo quan điểm của Trung Quốc” về Hoàng Sa, pano kỷ niệm ngày Quân đội nhân dân Việt Nam lại lấy hình lính Trung Quốc, trang phục mới thay đổi sau ngày 22.12.2009 của một số quân, binh chống trong quân đội Việt Nam rồi giờ này với quân phục của lính Trung Quốc, phim lịch sử Việt Nam lại đưa cho người Trung Quốc làm..., thậm chí những người lãnh đạo nhà nước Việt Nam còn tổ chức kỷ niệm 1000 năm Thăng long-Hà Nội đúng vào ngày Quốc khánh nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa!

LÒNG YÊU NƯỚC VÀ TÀI HẢO DÂN TỘC BỊ THUI CHẾT

Khi nào một quốc gia bị diệt vong, một dân tộc bị mất nước? Khi đông đảo người dân chỉ biết lo cho cuộc sống và quyền lợi của cá nhân và gia đình; khi nhà nước và những người lãnh đạo đất nước đó hèn hạ, khi phải nhượng bộ cho ngoại bang, thậm chí đã bị mua chuộc, nên chỉ nghĩ đến quyền lợi của đảng phái, của nhóm lợi ích mà không nghĩ đến vận mệnh đất nước.

Điệu đó rõ ràng đang xảy ra tại Việt Nam hôm nay.

Về phía nhà nước Việt Nam, có lẽ không cần phải chứng minh nữa.

Về phía người dân, tôi chắc chắn nay người Việt Nam vẫn tiếp tục hào rống dân tộc mình có truyền thống yêu nước và lòng tiếp tục hào dân tộc, lịch sử Việt Nam là lịch sử của những cuộc đấu tranh liên tiếp chống lại các thế lực ngoại xâm để giữ vững quyên vẹn lãnh thổ cho quốc gia. Song, thực tế hiện nay lại cho chúng ta thấy một sự thất vọng đáng buồn rằng lòng yêu nước của người Việt Nam vẫn còn những không thể hiện được hết sức mạnh quật khởi của nó vì nhiều nguyên nhân: sự đồng người Việt đang sống trong nước do bị biến đổi thông tin, không nắm vững tình hình cũng như thực chất của mối quan hệ giữa hai nước Việt-Trung nên bàng quan, hoặc có biết mà mũi ni che tai, cho rằng chuyển chính trị, đổi ngoại là chuyển của nhà nước lo, người dân chỉ lo chuyển kiếm sống cũng đã hết rồi còn tâm trí đâu nghĩ đến điều gì khác; bên cạnh đó, chính sự khiếm khuyết của nhà nước đã làm thui chột ngọn lửa nhiệt tình yêu nước của người dân, khi họ bị xúc lên tiếng về những nguy cơ đến từ phương Bắc thì lập tức bị bắt mìn, cách này hay cách khác, khiến họ thêm nặng lòng không còn muốn nói nữa. Lịch sử Việt Nam đã chứng minh rằng nước tuy nhỏ, yếu nhưng nếu lòng dân thu về một mối, quy tụ tâm chống lại kẻ xâm lược thì chúng ta sẽ chiến thắng, bao toàn bộ cõi giang sơn và ngược lại. Làm một chút khí, tinh thần quật cường của người dân, điều đó hoàn toàn thuộc về trách nhiệm của các thế lực lãnh đạo Đảng và nhà nước của nước Việt Nam!

Còn lòng tiếp tục hào dân tộc của người Việt Nam? Nếu như tình thần yêu nước của người Việt Nam hôm nay bị chính sách hèn hạ khiếm khuyết của nhà nước Việt Nam làm thui chột đi, thì đời sống xã hội và thực trạng thế giới, thua kém về nhiều mặt ngay cả với các nước láng giềng như bé chung quanh đã làm cho lòng tiếp tục hào của người Việt bị tổn thương, đến đến nỗi nhiều hiện tượng trái ngược đáng buồn. Như tâm lý về ngoại ngữ rất nhiều người-cái gì của ngoại ngữ cũng tốt, tất cả tấm tre mà dán mác ngoại ngữ cũng bán chạy hơn (!) cho đến làm phim cũng nhái theo phim Hàn phim Tàu, lời hát thì chen lẫn tiếng Việt và tiếng Anh, tên ca sĩ, nghệ sĩ cũng nửa Tây nửa ta mới sang...Đã có những bài báo kể những chuyện về cách nghĩ khác hẳn nhau đời với khách của các cô nhân viên trong các cửa hàng cho đến tiếp viên hàng không, khi thấy khách ngoại quốc thì nở cười rất tươi, giỡn nói đùa dằng dặt mặt, liên tục “sorry, thank you” mà với khách Việt thì...

Khi bài viết “Một cách nhìn khác về tình thần dân tộc” của nhân vật Đổng Ngạc Bích xuất hiện trên báo BBC vào tháng 4.2010, đồng đội người Việt Nam tiếp tục trong và ngoài nước đã không thể không lên tiếng, bày tỏ sự phẫn nộ của mình trước những lập luận chứng tỏ một sự kém hiểu biết và một tâm thần nô lệ cho ngoại bang là liệu đến với một tác giả hoàn toàn là người Việt, sinh ra và lớn lên tại Việt Nam. Còn tôi, tôi chỉ nghĩ không biết liệu có những ai khác suy nghĩ kiểu như cô Bích này không?

Một nhà nước tiếp tục chọn cho mình con đường đi sai lầm trong quan hệ với ngoại bang đến nỗi bây giờ khó bề rút chân ra, mới nguy một nước đã rất lớn. Nhưng khi một dân tộc tiếp tục với và nắm nh của chính nước mình, một đời lòng kiêu hãnh, tiếp tục hào dân tộc là nguy cơ một nước lớn hơn gấp bội. Thực ra tôi không tin rằng trong giai đoạn trước một Trung Quốc sẽ đánh Việt Nam. Trung Quốc cần có thêm thời gian để lớn mạnh hơn nữa, và chẳng, trong thời điểm ngày nay, có rất nhiều cách để kháng cự, thu lợi, “bắt hơn bắt xác” một quốc gia, một dân tộc khác mà không cần phải dùng đến chiến tranh. Còn đến thời điểm dùng vũ lực, và để tìm chỗ luyện quân, và đến một thời điểm, chính thức lên tiếng với thế giới rằng một cường quốc quân sự mới, một đời chỉ huy lãnh đạo mới đã xuất hiện...thì với Trung Quốc, có sự chọn lựa nào đó dằng, thuôn lại hơn

Khi nào một quốc gia bị diệt vong, một dân tộc bị mất nước?

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 02 Tháng 10 Năm 2011 08:48

Việt Nam?

Đúng đến các nước khác, thì Thái Lan như bé cho đến Nam Hàn, Nhật Bản, Nga, ...đâu phải dĩ nhiên?

Lịch sử dòng sông như cũng có những dòng máu báo cớ a nó. Phải chăng vốn nước đến ngày lao đao nên xui cho những người lãnh đạo Việt Nam mới dốt khôn dốt dốt tính đến chuyện dốt đô về trên chân núi Ba Vì, xây dựng Thăng Long hình mũi tên bắn thẳng vào Trung tâm hành chính quốc gia (theo cách nói cớ a Tiên sĩ kiến trúc sư Trần Trùng Hưng)...May mà vấp phải sự phản đối quyết liệt của dân luân, nhà cầm quyền Hà Nội mới tạm lùi bước nhưng ai mà biết sự tạm lùi đó là bao lâu khi một ví dụ sự sụp đổ của một: dự án xây dựng đường cao tốc Bắc Nam trên kém, dự phiêu lưu mới bị Quốc hội bác bỏ trong tháng 6.2010 thì nay, trong Dự thảo chiến lược phát triển kinh tế xã hội 2011-2020 của Ban chấp hành Trung ương ĐCSVN lại thấy có câu“Nhà nước tập trung nguồn lực đầu tư xây dựng đường bộ và đường sắt cao tốc Bắc-Nam”!

Lại cũng là dòng máu: nước đến ngày tàn khi “trị u đình” gót bước mới lại nói phải, bắt người yêu nước vào tù còn kẻ phá hoại bắt tài thì trừng phạt, vì cớ là không lo cho đi bắt miền người dân bằng mọi cách; hốt ra Quyết định 97/2009/QĐ-TTg bắt miền người trí thức, khoa học lại ra Thông tư số 04/2010/TT-TTCP Quy định Quy trình xử lý đến khiếu nại, đến tố cáo, đến phản ánh, kiến nghị liên quan đến khiếu nại, tố cáo trong đó có quy định cấm khiếu nại tố phạm, như vậy là bắt miền người dân tham gia oan sai hốt đến người khiếu nại; hốt tìm cách chặn tố phạm lại, phá hoại các trang mạng “lật trái” lại bôi nhọ uy tín những cá nhân cộng đồng nói chuyện trích ch

Nguồn: <http://www.rfavietnam.com/node/293>